

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 193

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

50. sējums
2007. gada 25. jūlijs

Saturs

I Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta

REGULAS

Komisijas Regula (EK) Nr. 872/2007 (2007. gada 24. jūlijs), ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem 1

★ Komisijas Regula (EK) Nr. 873/2007 (2007. gada 24. jūlijs), ar kuru groza un labo Komisijas Regulu (EK) Nr. 1913/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus euro agromonetārā režīma piemērošanai lauksaimniecībā 3

★ Komisijas Regula (EK) Nr. 874/2007 (2007. gada 24. jūlijs), ar ko nosaka galīgo atbalsta summu žāvētai rupjajai lopbarībai 2006./2007. tirdzniecības gadam 5

★ Komisijas Regula (EK) Nr. 875/2007 (2007. gada 24. jūlijs) par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam zivsaimniecības nozarē un par Regulas (EK) Nr. 1860/2004 grozīšanu 6★ Komisijas Regula (EK) Nr. 876/2007 (2007. gada 24. jūlijs), ar kuru tiek izdarīti grozījumi Regulā (EK) Nr. 2245/2002, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem, pēc Eiropas Kopienas pievienošanās Hāgas vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas aktam ⁽¹⁾ 13

★ Komisijas Regula (EK) Nr. 877/2007 (2007. gada 24. jūlijs), ar kuru tiek izdarīti grozījumi Regulā (EK) Nr. 2246/2002 par maksām, kas maksājamas Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes un dizainparaugi) pēc Eiropas Kopienas pievienošanās Hāgas vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas aktam 16

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES KOPĪGI PIEŅEMTIE LĒMUMI

★ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 878/2007/EK (2007. gada 23. jūlijs), ar kuru groza un pagarina Lēmumu Nr. 804/2004/EK, ar ko izveido Kopienas rīcības programmu, lai veicinātu darbības Kopienas finansiālo interešu aizsardzības jomā (*Hercule II programma*) 18⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lapā)

LĒMUMI

Komisija

2007/522/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2007. gada 18. jūlijs), ar kuru groza Lēmumu 2006/802/EK attiecībā uz cūkgaļu, kas Rumānijā iegūta no cūkām, kuras vakcinētas ar dzīvu novājinātu standarta vakcīnu (izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 3418) ⁽¹⁾** 23



⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 872/2007

(2007. gada 24. jūlijs),

ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1994. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 3223/94 par sīki izstrādātiem augļu un dārzeņu ieviešanas režīma izpildes noteikumiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 3223/94, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta ieviešanas vērtības pielikumā precizētajiem produktu ievedumiem no trešām valstīm un periodiem.

- (2) Piemērojot iepriekš minētos kritērijus, standarta ieviešanas vērtības nosakāmas līmeņos, kas norādīti šīs regulas pielikumā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta ieviešanas vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 3223/94 4. pantā, ir tādas, kā norādīts tabulā, kas pievienota pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2007. gada 25. jūlijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 24. jūlijā

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ OV L 337, 24.12.1994., 66. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 756/2007 (OV L 172, 30.6.2007., 41. lpp.).

PIELIKUMS

Komisijas 2007. gada 24. jūlija Regulai, ar kuru nosaka standarta ievēšanas vērtības nolūkā noteikt ievēšanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ievēšanas vērtība
0702 00 00	TR	90,5
	ZZ	90,5
0707 00 05	TR	116,0
	ZZ	116,0
0709 90 70	TR	88,2
	ZZ	88,2
0805 50 10	AR	49,4
	UY	56,2
	ZA	66,5
	ZZ	57,4
0806 10 10	BR	161,0
	EG	150,8
	MA	189,3
	TR	180,5
	ZZ	170,4
0808 10 80	AR	90,7
	BR	95,8
	CA	101,7
	CL	91,9
	CN	76,5
	NZ	99,5
	US	105,0
	UY	36,3
	ZA	100,0
	ZZ	86,6
0808 20 50	AR	88,2
	CL	80,8
	NZ	119,1
	TR	140,9
	ZA	112,4
	ZZ	108,3
0809 10 00	TR	169,5
	ZZ	169,5
0809 20 95	CA	324,1
	TR	282,6
	US	286,5
	ZZ	297,7
0809 30 10, 0809 30 90	TR	157,0
	ZZ	157,0
0809 40 05	IL	73,6
	ZZ	73,6

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 873/2007**(2007. gada 24. jūlijs),****ar kuru groza un labo Komisijas Regulu (EK) Nr. 1913/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus euro agromonetārā režīma piemērošanai lauksaimniecībā**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1998. gada 15. decembra Regulu (EK) Nr. 2799/98, ar ko nosaka euro agromonetāro režīmu⁽¹⁾, un jo īpaši tās 9. pantu,

tā kā:

(1) Komisijas Regulas (EK) Nr. 1913/2006⁽²⁾ 5. panta 4. punktā tika pieļauta redakcionāla kļūda formulējumā par noteicošo dienu atbalsta piešķiršanai dažu piena produktu piegādē, kā paredzēts 1. pantā Komisijas 2000. gada 11. decembra Regulā (EK) Nr. 2707/2000, kurā izklāstīti noteikumi par Padomes Regulas (EK) Nr. 1255/1999 piemērošanu attiecībā uz Kopienas atbalstu piena un dažu piena produktu piegādē izglītības iestāžu skolēniem⁽³⁾. Ir lietderīgi labot šo kļūdu, lai novērstu jebkādu maldinošu interpretāciju.

(2) Regulas (EK) Nr. 1913/2006 11. panta c) apakšpunkta formulējumā ir 6. pantā ietvertās informācijas lieks atkārtojums. Skaidrības labad minētajā punktā jāsvīturo vārdi "kurai maiņas kursa noteicošā diena ir 1. oktobris".

(3) Kodifikācijas procedūru attiecībā uz Komisijas 1993. gada 15. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2825/93, ar ko nosaka dažus sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EEK) Nr. 1766/92 attiecībā uz koriģēto kompensāciju noteikšanu un piešķiršanu par labību, ko eksportē dažu alkoholisko dzērienu veidā⁽⁴⁾, un Komisijas 2000. gada 15. marta Regulu (EK) Nr. 562/2000, kas nosaka sīki izstrādātus noteikumus par Padomes Regulas (EK) Nr. 1254/1999 piemērošanu attiecībā uz

liellopu gaļas iepirkšanu⁽⁵⁾, pabeidza pirms Regulas (EK) Nr. 1913/2006 pieņemšanas un publicēšanas. No 2006. gada 30. novembra Regulas (EEK) Nr. 2825/93 un (EK) Nr. 562/2000 ir atceltas un aizstātas attiecīgi ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1670/2006 (kodificēta versija)⁽⁶⁾ un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1669/2006 (kodificēta versija)⁽⁷⁾. Tādējādi atsaucies uz Regulu (EEK) Nr. 2825/93 un Regulu (EK) Nr. 562/2000 ir novecojušas, un tāpēc Regulā (EK) Nr. 1913/2006 tās ir jālabo.

(4) Šajā regulā noteiktie grozījumi un labojumi jāpiemēro no tās pašas dienas, kurā stājas spēkā grozītā regula.

(5) Attiecīgi jāgroza un jālabo Regula (EK) Nr. 1913/2006.

(6) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar attiecīgo pārvaldības komiteju atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1913/2006 groza šādi.

1) Regulas 5. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Atbalsta piešķiršanai dažu piena produktu piegādē izglītības iestāžu skolēniem, kā minēts Regulas (EK) Nr. 2707/2000 1. pantā, maiņas kursa noteicošā diena ir tā perioda pirmā diena, uz kuru attiecas maksājuma pieteikums, kas noteikts minētās regulas 11. pantā."

2) Regulas 11. panta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) regulas 6. pantā minētajai cukurbiešu minimālajai cenai – vidējais maiņas kurss, kādu noteikusi Eiropas Centrālā banka (ECB) pēdējā mēnesī pirms noteicošās dienas."

(1) OV L 349, 24.12.1998., 1. lpp.

(2) OV L 365, 21.12.2006., 52. lpp.

(3) OV L 311, 12.12.2000., 37. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 704/2007 (OV L 161, 22.6.2007., 31. lpp.).

(4) OV L 258, 16.10.1993., 6. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1913/2006.

(5) OV L 68, 16.3.2000., 22. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1913/2006.

(6) OV L 312, 11.11.2006., 33. lpp.

(7) OV L 312, 11.11.2006., 6. lpp.

3) Regulas 18. pantu aizstāj ar šādu:

“18. pants

Regulas (EK) Nr. 1670/2006 grozījumi

Regulas (EK) Nr. 1670/2006 6. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Kompensācijas likme ir likme, kura ir piemērojama dienā, kad labība tiek nodota kontrolei. Tomēr attiecībā uz daudzumiem, kas ir destilēti katrā no nākamajiem fiskālajiem destilācijas periodiem pēc tam, kad ir notikusi nodošana kontrolei, piemēro to likmi, kas ir spēkā katra konkrētā fiskālā destilācijas perioda pirmajā dienā.

Noteicošā diena maiņas kursam, ko piemēro kompensācijai, ir noteicošā diena, kas minēta Komisijas Regulas (EK) Nr. 1913/2006 (*) 1. panta 1. punktā.

(*) OV L 365, 21.12.2006., 52. lpp.”

4) Regulas 21. pantu aizstāj ar šādu:

“21. pants

Regulas (EK) Nr. 1669/2006 grozījumi

Regulas (EK) Nr. 1669/2006 16. pantu aizstāj ar šādu:

“16. pants

Valūtas maiņas kurss

Noteicošā diena maiņas kursam, ko piemēro 11. pantā minētajam daudzumam un cenām, kā arī 9. pantā paredzētajam nodrošinājumam, ir diena, kas noteikta attiecīgi Komisijas Regulas (EK) Nr. 1913/2006 (*) 8. panta a) apakšpunktā un 10. pantā.

(*) OV L 365, 21.12.2006., 52. lpp.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2007. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 24. jūlijā

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 874/2007**(2007. gada 24. jūlijs),****ar ko nosaka galīgo atbalsta summu žāvētai rupjajai lopbarībai 2006./2007. tirdzniecības gadam**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1786/2003 par žāvētās rupjās lopbarības tirgus kopīgo organizāciju ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 20. pantu,

tā kā:

(1) Regulas (EK) Nr. 1786/2003 4. panta 2. punktā ir noteikta atbalsta summa, kura jāpārskaita pārstrādes uzņēmumiem par žāvēto rupjo lopbarību, nepārsniedzot garantēto maksimālo apjomu, kas noteikts minētās regulas 5. panta 1. punktā.

(2) Saskaņā ar 33. panta 1. punkta pirmo daļu Komisijas 2005. gada 7. marta Regulā (EK) Nr. 382/2005, ar ko nosaka piemērošanas kārtību Padomes Regulai (EK) Nr. 1786/2003 par žāvētās rupjās lopbarības tirgus kopīgo organizāciju ⁽²⁾, dalībvalstis Komisijai ir paziņojušas žāvētās rupjās lopbarības daudzumus, par kuriem ir

iesniegti atbalsta pieteikumi 2006./2007. tirdzniecības gadam. No šīs informācijas izriet, ka maksimālais garantētais apjoms žāvētai rupjajai lopbarībai nav pārsniegts.

(3) Tādējādi atbalsta summa par žāvēto rupjo lopbarību ir EUR 33 par tonnu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1786/2003 4. panta 2. punktu.

(4) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Labības pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Galīgo atbalsta summu žāvētai rupjajai lopbarībai 2006./2007. tirdzniecības gadam nosaka EUR 33 par tonnu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 24. jūlijā

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 270, 21.10.2003., 114. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 456/2006 (OV L 82, 21.3.2006., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 61, 8.3.2005., 4. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 116/2007 (OV L 35, 8.2.2007., 7. lpp.).

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 875/2007

(2007. gada 24. jūlijs)

par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam zivsaimniecības nozarē un par Regulas (EK) Nr. 1860/2004 grozīšanu

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

tāju saņemtā atbalsta apjoms ir mazs, gan minētajās nozarēs piešķirtā atbalsta kopējais apjoms ir procentuāli neliels salīdzinājumā ar produkcijas vērtību.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1998. gada 7. maija Regulu (EK) Nr. 994/98 par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 92. un 93. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu⁽¹⁾, un jo īpaši tās 2. panta 1. punktu,

publicējusi šīs regulas projektu⁽²⁾,

pēc apspriešanās ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 994/98 Komisija ir pilnvarota ar regulu noteikt limitu, par kuru mazākus atbalsta pasākumus uzskata par neatbilstīgiem visiem Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem, un tāpēc uz tiem neattiecinā Līguma 88. panta 3. punktā paredzēto paziņošanas procedūru.
- (2) Pamatojoties uz minēto regulu, Komisija ir pieņēmusi 2001. gada 12. janvāra Regulu (EK) Nr. 69/2001 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam⁽³⁾, kurā paredzēts limits EUR 100 000 vienam saņēmējam trīs gadu laikposmā. Sākotnēji šo regulu nepiemēroja lauksaimniecības, zvejniecības un akvakultūras un transporta nozarēm, jo tām bija paredzēti īpaši noteikumi.
- (3) Attiecībā uz lauksaimniecības un zivsaimniecības nozari ar Komisijas 2004. gada 6. oktobra Regulu (EK) Nr. 1860/2004 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības un zivsaimniecības nozarē⁽⁴⁾ noteica šīm nozarēm piemērojamu īpašu limitu EUR 3 000 vienam saņēmējam trīs gadu laikposmā, ja ir izpildīti konkrēti nosacījumi, jo – ņemot vērā Komisijas pieredzi – var apgalvot, ka ļoti nelielais atbalsts, kas tiek piešķirts šajās nozarēs, neatbilst Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem. Tā notiek tad, ja gan individuālo ražo-

- (4) Ekonomisko apstākļu maiņas dēļ un ņemot vērā spēkā esošo vispārīgo *de minimis* noteikumu piemērošanā gūto pieredzi, iepriekš minētie noteikumi bija jāmaina. Tāpēc Komisija pieņēma 2006. gada 15. decembra Regulu (EK) Nr. 1998/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam⁽⁵⁾. Ar šo regulu aizstāja Regulu (EK) Nr. 69/2001, palielināja kopējo *de minimis* limitu no EUR 100 000 līdz EUR 200 000, piemērošanas jomā iekļāva lauksaimniecības produktu pārstrādi un tirdzniecību un noteica jaunu *de minimis* limitu – EUR 100 000 – valsts atbalstam autotransporta jomā.
- (5) Nesenā pieredze valsts atbalsta noteikumu piemērošanā zivsaimniecības nozarē, un jo īpaši tā *de minimis* limita piemērošanā, kas noteikts Regulā (EK) Nr. 1860/2004 un Pamatnostādnēs valsts atbalsta izskatīšanai zivsaimniecībā un akvakultūrā⁽⁶⁾, ir pierādījusi, ka *de minimis* atbalsta radītā konkurences izkropļojuma risks ir mazāks, nekā to paredzēja 2004. gadā.
- (6) Ņemot vērā Komisijas gūto pieredzi, var uzskatīt, ka tāds atbalsts zivsaimniecības nozares uzņēmumiem, kas nepārsniedz EUR 30 000 vienam saņēmējam trīs gadu laikposmā, neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un/vai neizkropļo konkurenci vai nedraud to izkropļot, ja kopējā šāda atbalsta summa, kura visiem zivsaimniecības nozares uzņēmumiem piešķirta trīs gadu laikposmā, ir mazāka par summu, kas atbilst apmēram 2,5 % no zivsaimniecības nozares gada produkcijas. Tāpēc var teikt, ka Līguma 87. panta 1. punkts uz šādu atbalstu neattiecas. Šajā gadījumā “gadi” ir fiskālie gadi, kurus attiecīgajā dalībvalstī izmanto fiskāliem mērķiem. Attiecīgajā triju gadu laikposmā jāveic regulāri novērtējumi, ikreiz pirms jauna *de minimis* atbalsta piešķiršanas nosakot attiecīgajā fiskālajā gadā, kā arī divos iepriekšējos fiskālajos gados piešķirtā atbalsta kopējo apjomu.
- (7) Piešķirot *de minimis* atbalstu, jāņem vērā arī cita veida valsts atbalsts, ko piešķirusi dalībvalsts.
- (8) Nedrīkst pastāvēt iespēja *de minimis* limitu pārsniegušu valsts atbalstu sadalīt mazākās daļās, kuras katra atsevišķi atbilst šīs regulas darbības jomai.

⁽¹⁾ OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 276, 14.11.2006., 7. lpp.

⁽³⁾ OV L 10, 13.1.2001., 30. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 325, 28.10.2004., 4. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 379, 28.12.2006., 5. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 229, 14.9.2004., 5. lpp.

- (9) Ievērojot principus, kas reglamentē atbalstu, uz kuru attiecas Līguma 87. panta 1. punkts, *de minimis* atbalsts jāuzskata par piešķirtu tad, kad saskaņā ar valstī spēkā esošo tiesisko regulējumu juridiskās tiesības uz atbalsta saņemšanu tiek nodotas saņēmējam.
- (10) Eiropas Kopienu Tiesa ir noteikusi, ka, tiklīdz Kopiena pieņem tiesību aktu par kopīgu tirgus organizāciju konkrētā lauksaimniecības jomā, dalībvalstu pienākums ir atturēties no tādu pasākumu veikšanas, kas varētu kaitēt šai kopīgajai organizācijai vai paredzēt izņēmumus no tās⁽¹⁾. Šis princips attiecas arī uz zivsaimniecības nozari. Tāpēc šo regulu nedrīkst piemērot atbalstam, kura summu nosaka, pamatojoties uz tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu.
- (11) Šo regulu nedrīkst piemērot eksporta atbalstam vai *de minimis* atbalstam par labu vietējiem produktiem attiecībā pret importētiem produktiem. Turklāt šo regulu nedrīkst attiecināt uz atbalstu izplatīšanas tīkla izveides un darbības finansēšanai citās valstīs. Atbalsts, kuru piešķir, lai segtu maksu par dalību tirdzniecības izstādēs vai maksu par pētījumiem vai konsultāciju pakalpojumiem, kas vajadzīgi jauna vai jau izstrādāta produkta laišanai jaunā tirgū, parasti nav eksporta atbalsts.
- (12) Ņemot vērā to, cik sarežģīti ir noteikt grūtībās nonākušiem uzņēmumiem piešķirtā atbalsta dotācijas bruto ekvivalentu, šī regula nav jāpiemēro grūtībās nonākušiem uzņēmumiem tādā nozīmē, kas paredzēta Kopienas pamatnostādņēs par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai⁽²⁾.
- (13) Ņemot vērā kopējās zivsaimniecības politikas mērķus, atbalstam, kura mērķis ir zvejas kapacitātes palielināšana, un atbalstam, kas piešķirts zvejas kuģu būvei vai iegādei, nav jāietilpst šīs regulas piemērošanas jomā, izņemot atbalstu kuģa galvenā klāja modernizācijai, kā minēts 11. pantā Padomes 2002. gada 20. decembra Regulā
- (EK) Nr. 2371/2002 par zivsaimniecības resursu saglabāšanu un ilgtspējīgu izmantošanu saskaņā ar kopējo zivsaimniecības politiku⁽³⁾.
- (14) Pārskatāmības, vienādas attieksmes un *de minimis* limitu pareizas piemērošanas labad dalībvalstīm ir lietderīgi izmantot vienu un to pašu aprēķina metodi. Lai atvieglotu šādu aprēķinu veikšanu un saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1998/2006, atbalsta summas, kas nav skaidras naudas līdzekļu dotācijas, ir lietderīgi izteikt ar dotācijas bruto ekvivalentu. Lai aprēķinātu dotācijas ekvivalentu pārredzamiem atbalsta veidiem, kas nav vairākās daļās maksājamas dotācijas, jāizmanto šāda atbalsta piešķiršanas laikā dominējošās tirgus procentu likmes. Lai vienādi, pārredzami un vienkārši piemērotu noteikumus par valsts atbalstu, šajā regulā tirgus likmes ir jāuzskata par atsauces likmēm, kuras Komisija regulāri nosaka, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, un kuras publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai internetā. Tomēr iespējams, ka minimālajai likmei ir jāpievieno papildu bāzes punkti, ņemot vērā sniegto nodrošinājumu vai ar saņēmēju saistīto risku.
- (15) Pārredzamības, vienādas attieksmes un efektīvas uzraudzības labad šī regula ir jāpiemēro tikai tādām *de minimis* atbalstam, kas ir pārredzams. Pārredzams atbalsts ir tāds atbalsts, kuram iespējams precīzi *ex ante* aprēķināt dotācijas bruto ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu. Šādus precīzus aprēķinus var veikt, piemēram, par dotācijām, procentu likmju subsīdijām un nepārsniedzamiem nodokļu atbrīvojumiem. Atbalsts, kuru veido kapitāla ieguldīšana, nav jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot tad, ja publiskā kapitāla ieguldījuma kopējā vērtība nepārsniedz *de minimis* limitu. Atbalsts, kuru veido riska kapitāla pasākumi, kas minēti Kopienas pamatnostādņēs par valsts atbalstu, lai veicinātu riska kapitāla ieguldījumus mazos un vidējos uzņēmumos⁽⁴⁾, nav jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot tad, ja attiecīgajā riska kapitāla shēmā katram mērķa uzņēmumam paredzētais kapitāls nepārsniedz *de minimis* limitu. Atbalsts, kuru veido aizdevumi, ir jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja dotācijas bruto ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz tirgus procentu likmēm, kuras dominē dotācijas piešķiršanas laikā.
- (16) Šī regula neizslēdz iespēju, ka dalībvalsts pieņemts pasākums netiek uzskatīts par valsts atbalstu Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, to pamatojot ar šajā regulā neizklāstītiem apsvērumiem, piemēram, kapitāla ieguldīšanas gadījumā, jo lēmums par šādu pasākumu ir pieņemts saskaņā ar tirgus investora principu.

⁽¹⁾ Lieta C-113/2000 Spānija pret Komisiju, [2002] ECR 2002 I-7601, 73. punkts.

⁽²⁾ OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.

⁽³⁾ OV L 358, 31.12.2002., 59. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 194, 18.8.2006., 2. lpp.

- (17) Ir jānodrošina juridiskā noteiktība garantiju shēmām, kuras nevar ietekmēt tirdzniecību vai izkropļot konkurenci un par kurām pieejamie dati ir pietiekami, lai ticami izvērtētu jebkādu potenciālo ietekmi. Tādēļ ar šo regulu vispārējais *de minimis* limits (EUR 30 000 vienam saņēmējam) ir jātransponē no garantijas atkarīgā limitā, kura noteikšanas pamatā ir konkrētam aizdevumam atbilstošā summa, par kuru ir sniegta garantija. Minēto limitu ir lietderīgi aprēķināt, izmantojot metodiku, ar ko novērtē valsts atbalsta apjomu garantiju shēmās, kuras attiecas uz dzīvotspējīgiem uzņēmumiem izsniegtiem aizdevumiem. Metodika un dati, kurus izmanto, lai aprēķinātu no garantijas atkarīgo limitu, nav jāpiemēro grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, kas minēti Kopienas pamatnostādņēs par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai. Tāpēc šis limits nav jāattiecinā uz iespējamu individuālo atbalstu, kas neietilpst garantiju shēmā, nedz uz atbalstu, ko piešķir grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, vai uz garantijām darījumos, kas nav aizdevumi, piemēram, uz pašu kapitāla darījumu garantijām. Minētais limits jānosaka, pamatojoties uz to, ka – ņemot vērā 13 % lielo nepārsniedzamo likmi (tūrā zaudējuma likme), kas atbilst sliktākajam scenārijam saistībā ar garantiju shēmām Kopienā, – EUR 225 000 lielu garantiju var uzskatīt par tādu, kuras dotācijas bruto ekvivalents ir vienāds ar šajā regulā noteikto *de minimis* limitu. Šis no garantijas atkarīgais limits jāattiecinā tikai uz garantijām, kuras sedz līdz 80 % no attiecīgā aizdevuma.
- (18) Komisijas pienākums ir nodrošināt, lai valsts atbalsta noteikumi tiktu ievēroti un, jo īpaši, lai saskaņā ar *de minimis* noteikumiem piešķirtais atbalsts stingri atbilstu šo noteikumu nosacījumiem. Saskaņā ar Līguma 10. pantu dalībvalstīm jāatvieglo šā uzdevuma veikšana, izveidojot sistēmu, kura vajadzīga, lai nodrošinātu, ka tā atbalsta kopsomma, kas piešķirts saskaņā ar *de minimis* noteikumiem, vai nu nepārsniedz limitu EUR 30 000 vienam saņēmējam, vai nepārsniedz kopējo limitu, kuru Komisija nosaka, pamatojoties uz zivsaimniecības nozares produkcijas vērtību dalībvalstī triju fiskālo gadu laikposmā. Tālab dalībvalstīm, kad tās piešķir *de minimis* atbalstu, ir lietderīgi, atsaucoties uz šo regulu, informēt attiecīgo uzņēmumu par atbalsta apjomu un par to, ka tas ir *de minimis* atbalsts. Turklāt, pirms piešķirt šādu atbalstu, attiecīgajai dalībvalstij no uzņēmuma jāsaņem deklarācija par attiecīgajā fiskālajā gadā un iepriekšējos divos fiskālajos gados saņemto *de minimis* atbalstu un rūpīgi jāpārbauda, vai ar jauno *de minimis* atbalstu netiks pārsniegti *de minimis* limiti. Šo limitu ievērošanu var nodrošināt arī ar centrālā reģistra palīdzību.
- (19) Skaidrības labad un tā kā *de minimis* atbalsta limits zivsaimniecības nozarē atšķiras no *de minimis* atbalsta limita lauksaimniecības nozarē, jāpieņem īpaša regula, kas piemērojama tikai zivsaimniecības nozarei, un attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1860/2004.

- (20) Ņemot vērā Komisijas pieredzi, sevišķi to, cik bieži ir jāpārskata valsts atbalsta politika, un jo īpaši ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 1998/2006 un Regulas (EK) Nr. 1860/2004 piemērošanas laikposmu, ir lietderīgi šai regulai noteikt ierobežotu piemērošanas laiku – līdz 2013. gada 31. decembrim. Ja šīs regulas piemērošanas laikposms netiek pagarināts, jādod dalībvalstīm sešu mēnešu pielāgošanās laiks attiecībā uz šajā regulā paredzēto *de minimis* atbalstu. Tiesiskās palāvēības labad ir lietderīgi precizēt regulas ietekmi uz piešķirto atbalstu, pirms tā ir stājusies spēkā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbības joma

Šo regulu piemēro atbalstam, kas piešķirts zivsaimniecības nozares uzņēmumiem, izņemot:

- a) atbalstu, kura summu nosaka, pamatojoties uz tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu;
- b) atbalstu ar eksportu saistītām darbībām, proti, atbalstu, kas ir tiešā saistībā ar eksportētajiem daudzumiem, ar izplatīšanu tīkla izveidošanu un darbību vai ar citiem kārtējiem izdevumiem, kas ir saistīti ar eksporta darbībām;
- c) atbalstu, kas piešķirts, lai importētu preču vietā tiktu izmantotas vietējās preces;
- d) atbalstu, kura mērķis ir palielināt zvejas kapacitāti, kas izteikta ar tilpību vai jaudu, kā definēts Regulas (EK) Nr. 2371/2002 3. panta n) punktā, ja vien tas nav atbalsts galvenā klāja modernizācijai, kā noteikts minētās regulas 11. panta 5. punktā;
- e) atbalstu zvejas kuģu iegādei vai būvei;
- f) atbalstu grūtībās nonākušiem uzņēmumiem.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- a) “zivsaimniecības nozares uzņēmumi” ir uzņēmumi, kas nodarbojas ar zivsaimniecības produktu ražošanu, apstrādi un tirdzniecību;
- b) “zivsaimniecības produkti” ir Padomes Regulas (EK) Nr. 104/2000 ⁽¹⁾ 1. pantā definētie produkti;

⁽¹⁾ OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp.

c) "apstrāde un tirdzniecība" ir visas darbības, tostarp pārvietošana, pārstrāde, ražošana un izplatīšana, ko veic no izkraušanas vai iegūšanas posma līdz galaprodukta posmam.

3. pants

De minimis atbalsts

1. Ja atbalsta pasākumi atbilst šajā pantā un šīs regulas 4. un 5. pantā paredzētajiem nosacījumiem, tos uzskata par tādiem, kas neatbilst visiem Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem, un tāpēc atbrīvo no Līguma 88. panta 3. punkta prasības par paziņošanu.

2. Vienam uzņēmumam piešķirtā *de minimis* atbalsta kopējā summa nepārsniedz EUR 30 000 trīs fiskālo gadu laikā. Šo limitu piemēro neatkarīgi no atbalsta veida un īstenojamā mērķa. Minēto laikposmu nosaka, atsaucoties uz attiecīgajā dalībvalstī izmantotajiem fiskālajiem gadiem.

3. Atbalstam, kura kopsumma pārsniedz minēto limitu, šo regulu piemērot nevar, tāpat kā to nevar piemērot tikai tai atbalsta daļai, kura limitu nepārsniedz. Šajā gadījumā šīs regulas piemērošanu šādam atbalsta pasākumam nevar pieprasīt nedz atbalsta piešķiršanas laikā, nedz arī vēlāk.

4. Kumulatīvā summa, kas šādi piešķirta dažādiem uzņēmumiem zivsaimniecības nozarē, jebkurā trīs fiskālo gadu laikposmā nepārsniedz vērtību, kura katrai dalībvalstij noteikta pielikumā.

5. Limitus, kas minēti 2. un 4. punktā, izsaka ar skaidras naudas dotāciju. Izmanto bruto summas, proti, summas pirms nodokļu vai jebkādu citu maksu atskaitīšanas. Ja atbalstu piešķir citā veidā, nevis kā dotāciju, atbalsta apjoms ir atbalsta dotācijas bruto ekvivalents.

6. Atbalstu, kas izmaksājams vairākās daļās, diskontē atbilstīgi šā atbalsta vērtībai tā piešķiršanas dienā. Diskontēšanā un atbalsta bruto ekvivalenta aprēķināšanā izmantojamā procentu likme ir atsaucies likme, kas piemērojama atbalsta piešķiršanas laikā.

7. Šo regulu piemēro tikai atbalstam, kuram ir iespējams precīzi *ex ante* aprēķināt dotācijas bruto ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu ("pārredzams atbalsts"). Konkrēti apsvērumi ir šādi:

a) atbalstu, kuru veido aizdevumi, uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja dotācijas bruto ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz tirgus procentu likmēm, kuras dominē dotācijas piešķiršanas laikā;

b) atbalstu, kuru veido kapitāla ieguldīšana, neuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot tad, ja publiskā kapitāla ieguldījuma kopējā vērtība nepārsniedz *de minimis* limitu;

c) atbalstu, kuru veido riska kapitāla pasākumi, neuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot tad, ja attiecīgajā riska kapitāla shēmā paredzētais kapitāls nepārsniedz *de minimis* limitu katram mērķa uzņēmumam;

d) atbalstu, kuru veido atmaksājami avansa maksājumi, neuzskata par pārredzamu atbalstu, ja attiecīgo atmaksājamo avansa maksājumu kopējā summa pārsniedz saskaņā ar šo regulu piemērojamo limitu;

e) individuālo atbalstu, ko saskaņā ar garantiju shēmu sniedz uzņēmumiem, kuri nav grūtībās nonākuši uzņēmumi, uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja atbilstoši šādai shēmai piešķirtā aizdevumā garantētā daļa nepārsniedz EUR 225 000 vienam uzņēmumam. Ja garantētā daļa atbilstošajā aizdevumā veido tikai zināmu procentuālu daļu no minētā limita, uzskata, ka attiecīgās garantijas dotācijas bruto ekvivalents atbilst tai pašai procentuālajai daļai no piemērojamā limita, kas noteikts 2. punktā. Garantijas apjoms nepārsniedz 80 % no tai atbilstošā aizdevuma summas.

8. *De minimis* atbalstu nedrīkst kumulēt ar valsts atbalstu attiecībā uz vienām un tām pašām attaisnotajām izmaksām, ja šādas kumulācijas rezultātā atbalsta intensitāte pārsniedz grupu atbrīvojuma regulā vai Komisijas lēmumā katram atsevišķajam gadījumam noteikto atbalsta intensitāti.

4. pants

Uzraudzība

1. Ja dalībvalsts piešķir uzņēmumam *de minimis* atbalstu, tā rakstveidā informē uzņēmumu par atbalsta apjomu (to izsaka ar bruto ekvivalentu) par to, ka tas ir *de minimis* atbalsts, un tieši atsaucas uz šo regulu, minot tās nosaukumu un atsauci uz publikāciju *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Ja *de minimis* atbalstu saskaņā ar kādu shēmu piešķir dažādiem uzņēmumiem un ja šiem uzņēmumiem saskaņā ar minēto shēmu tiek piešķirtas dažādas individuālā atbalsta summas, attiecīgā dalībvalsts var izvēlēties šīs saistības pildīt, informējot attiecīgos uzņēmumus par nemainīgu summu, kas atbilst maksimālajam atbalsta apjomam, kuru var piešķirt atbilstoši konkrētajai shēmai. Šādā gadījumā šo nemainīgo summu izmanto, lai noteiktu, vai nav pārsniegts kāds no 3. panta 2. un 4. punktā noteiktajiem limitiem. Pirms atbalsta piešķiršanas dalībvalsts pieprasa rakstisku vai elektronisku attiecīgā uzņēmuma deklarāciju par jebkādu citu *de minimis* atbalstu, kas saņemts iepriekšējos divos fiskālajos gados un kārtējā fiskālajā gadā.

2. Dalībvalsts jaunu *de minimis* atbalstu piešķir tikai pēc tam, kad tā ir pārliecinājusies, ka kopējā *de minimis* atbalsta summa, kuru uzņēmums minētajā dalībvalstī saņēmis kārtējā fiskālajā gadā un iepriekšējos divos fiskālajos gados, līdz ar šo jauno atbalstu nepārsniegs nevienu no 3. panta 2. un 4. punktā noteiktajiem limitiem.

3. Ja dalībvalsts zivsaimniecības nozarē ir izveidojusi *de minimis* atbalsta centrālo reģistru, kurā ir pilnīga informācija par visu *de minimis* atbalstu, ko piešķirušas iestādes minētajā dalībvalstī, 1. punkta prasību attiecīgajai dalībvalstij pārstāj piemērot no dienas, kurā reģistra datu aptvertais laikposms sasniedz trīs fiskālos gadus.

4. Dalībvalstis reģistrē un apkopo visu informāciju par šīs regulas piemērošanu. Šādā informācijā ietver visus datus, kas vajadzīgi, lai pierādītu, ka šīs regulas nosacījumi ir ievēroti. Datus par individuālo *de minimis* atbalstu glabā 10 fiskālos gadus, sākot no šā atbalsta piešķiršanas dienas. Datus par *de minimis* atbalsta shēmu glabā 10 gadus, sākot no dienas, kurā saskaņā ar šo shēmu tika veikts pēdējais individuālā atbalsta piešķirums. Pēc rakstiska pieprasījuma attiecīgā dalībvalsts 20 darbdienu vai tādā ilgākā laika posmā, kāds var būt noteikts pieprasījumā, sniedz Komisijai visu informāciju, kuru Komisija uzskata par vajadzīgu, lai novērtētu to, vai šīs regulas nosacījumi ir izpildīti, un jo īpaši informāciju par tā *de minimis* atbalsta kopējo apjomu, ko attiecīgajā dalībvalstī saņēmuši individuāli uzņēmumi un zivsaimniecības nozare kopumā.

5. pants

Pārejas noteikumi

1. Šo regulu piemēro atbalstam, kas piešķirts pirms tās stāšanās spēkā, ja minētais atbalsts atbilst visiem nosacījumiem, kas paredzēti 1.–3. pantā un, attiecīgā gadījumā, 4. pantā. Atbalsta pasākumus, kas neatbilst šiem nosacījumiem, Komisija izvērtē saskaņā ar attiecīgajām pamatnostādņēm, vadlīnijām un paziņojumiem.

2. Jebkāds *de minimis* atbalsts, kas piešķirts pēc 2005. gada 1. janvāra un pirms pagājuši seši mēneši pēc šīs regulas stāšanās spēkā un kas atbilst Regulas (EK) Nr. 1860/2004 nosacījumiem, kurus zivsaimniecības nozarē piemēro līdz šīs regulas spēkā stāšanās dienai, tiek atzīts par tādu, kas neatbilst visiem Līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem, un tāpēc uz to neattiecas Līguma 88. panta 3. punktā paredzētā prasība par paziņošanu.

3. Pēc šīs regulas piemērošanas laikposma beigām *de minimis* atbalstu, kas atbilst šīs regulas nosacījumiem, var likumīgi īstenot vēl sešus mēnešus.

6. pants

Grozījumi

Regulu (EK) Nr. 1860/2004 groza šādi:

a) nosaukumā vārdus “un zivsaimniecības nozarē” aizstāj ar vārdu “nozarē”;

b) regulas 1. pantā vārdus “lauksaimniecības vai zivsaimniecības nozarē” aizstāj ar vārdiem “lauksaimniecības nozarē”;

c) regulas 2. pantā:

i) 2. punktā vārdus “izņemot šī panta 5. punktā definētos zivsaimniecības produktus” aizstāj ar vārdiem “izņemot Padomes Regulas (EK) Nr. 104/2000 1. pantā definētos zivsaimniecības produktus”;

ii) svītro 4., 5. un 6. punktu;

d) regulas 3. panta 2. punktā svītro trešo daļu;

e) regulas 4. panta 2. punktā svītro vārdus “attiecīgi” un “un zivsaimniecībai”;

f) regulas 4. panta 3. punkta otrajā daļā svītro vārdus “vai zivsaimniecības”;

g) svītro II pielikumu.

7. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Tā zaudē spēku 2013. gada 31. decembrī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 24. jūlijā

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Joe BORG

PIELIKUMS

Kumulatīvās summas zivsaimniecības nozarē katrai dalībvalstij, kā minēts 3. panta 4. punktā

(EUR)

BE	11 800 000
BG	433 000
CZ	1 008 000
DK	57 650 000
DE	48 950 000
EE	3 718 000
IE	8 508 000
EL	18 015 000
ES	127 880 000
FR	138 550 000
IT	94 325 000
CY	1 562 000
LV	3 923 000
LT	5 233 000
LU	0
HU	740 000
MT	255 000
NL	35 875 000
AT	620 000
PL	21 125 000
PT	15 688 000
RO	524 000
SL	338 000
SK	1 133 000
FI	7 075 000
SE	11 153 000
UK	102 725 000

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 876/2007

(2007. gada 24. jūlijs),

ar kuru tiek izdarīti grozījumi Regulā (EK) Nr. 2245/2002, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem, pēc Eiropas Kopienas pievienošanās Hāgas vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas aktam

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2001. gada 12. decembra Regulu (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 107. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Pēc Eiropas Kopienas pievienošanās 1999. gada 2. jūlijā pieņemtajam Hāgas vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas aktam, kas tika apstiprināta ar Padomes Lēmumu 2006/954/EK ⁽²⁾, un ar to saistīto grozījumu izdarīšanas Regulā (EK) Nr. 6/2002, ir jāpieņem daži tehniski īstenošanas pasākumi.
- (2) Tādēļ atbilstīgi jāgroza Komisijas 2002. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 2245/2002, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem ⁽³⁾.
- (3) Šajā regulā noteiktie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi komiteja, kura izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 6/2002 109. pantu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 2245/2002 groza šādi.

1) Regulu papildina ar šādu 11.a pantu:

"11.a pants

Atteikuma pamatojumu pārbaude

1. Ja atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 6/2002 106.e panta 1. punktam Birojs, veicot starptautiskās reģistrācijas pārbaudi, konstatē, ka dizainparaugs, kuram pieprasīta aizsardzība, neatbilst minētās regulas 3. panta a) apakšpunktā iekļautajai definīcijai vai ir pretrunā ar sabiedrisko kārtību vai pieņem-

tajiem morāles principiem, tas ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc starptautiskās reģistrācijas publikācijas dienas nosūta atteikuma paziņojumu (notifikāciju) Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas Starptautiskajam birojam (še turpmāk – "Starptautiskais birojs"), norādot atteikuma pamatojumus atbilstīgi 12. panta 2. daļai 1999. gada 2. jūlijā pieņemtajā Hāgas vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas aktā (še turpmāk – "Ženēvas akts"), kas tika apstiprināts ar Padomes Lēmumu 2006/954/EK ^(*).

2. Birojs nosaka termiņu, kura laikā atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 6/2002 106.e panta 2. punktam starptautiskās reģistrācijas īpašniekam ir iespēja atteikties no starptautiskās reģistrācijas attiecībā uz Kopienu, attiecībā uz Kopienas ierobežot starptautisko reģistrāciju, atstājot tajā vienu vai vairākus dizainparaugus, vai iesniegt apsvērumus.

3. Ja starptautiskās reģistrācijas īpašniekam ir jābūt pārstāvētam Birojā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 6/2002 77. panta 2. punktu, paziņojumā atsaucas uz īpašnieka pienākumu iecelt pārstāvi, kas atbilst minētās regulas 78. panta 1. punkta prasībām.

Mutatis mutandis piemēro šā panta 2. punktā noteikto termiņu.

4. Ja īpašnieks neieceļ pārstāvi noteiktajā termiņā, Birojs atsaka starptautiskās reģistrācijas aizsardzību.

5. Ja noteiktajā termiņā īpašnieks iesniedz apsvērumus, kas Biroju apmierina, Birojs atsauc atteikumu un paziņo par to Starptautiskajam birojam atbilstīgi Ženēvas akta 12. panta 4. daļai.

Ja atbilstīgi Ženēvas akta 12. panta 2. daļai noteiktajā termiņā īpašnieks neiesniedz apsvērumus, kas apmierina Biroju, Birojs apstiprina lēmumu par starptautiskās reģistrācijas aizsardzības atteikumu. Minēto lēmumu var pārsūdzēt atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 6/2002 VII sadaļai.

⁽¹⁾ OV L 3, 5.1.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1891/2006 (OV L 386, 29.12.2006., 14. lpp.).

⁽²⁾ OV L 386, 29.12.2006., 28. lpp.

⁽³⁾ OV L 341, 17.12.2002., 28. lpp.

6. Ja īpašnieks attiecībā uz Kopienu atsakās no starptautiskās reģistrācijas (renonsē to) vai ierobežo starptautisko reģistrāciju atstājot tajā vienu vai vairākus dizainparaugus, tas, ievērojot ieraksta procedūru atbilstīgi Ženēvas akta 16. panta 1. daļas iv) un v) apakšpunktam, informē par to Starptautisko biroju. Īpašnieks var informēt Biroju, iesniedzot attiecīgu paziņojumu.

(*) OV L 386, 29.12.2006., 28. lpp.”;

2) Regulas 22. pantu aizstāj ar šādu:

“22. pants

Kopienas dizainparauga reģistrācijas atjaunošana

1. Reģistrācijas atjaunošanas iesniegumā iekļauj:

- a) tās personas vārdu vai nosaukumu, kas pieprasa reģistrācijas atjaunošanu;
- b) reģistrācijas numuru;
- c) attiecīgā gadījumā norādi par to, ka reģistrācijas atjaunošanu pieprasa visiem kompleksā reģistrācijā ietvertajiem dizainparaugiem, vai, ja reģistrācijas atjaunošanu nepieprasa attiecībā uz visiem šādiem dizainparaugiem, norādi par dizainparaugiem, kuriem pieprasa reģistrācijas atjaunošanu.

2. Atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 6/2002 13. pantam par reģistrācijas atjaunošanu maksājamās maksas ir šādas:

- a) reģistrācijas atjaunošanas maksa, kas gadījumā, ja kompleksā reģistrācijā ietverti vairāki dizainparaugi, ir proporcionāla dizainparaugu skaitam, uz ko attiecas reģistrācijas atjaunošana;
- b) attiecīgā gadījumā papildmaksa par reģistrācijas atjaunošanas maksas novēlotu maksājumu vai reģistrācijas atjaunošanas pieprasījuma novēlotu iesniegšanu, ievērojot Regulas (EK) Nr. 6/2002 13. pantu, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 2246/2002.

3. Ja maksājums, kas minēts šā panta 2. punktā, izdarīts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2246/2002 5. panta 1. punkta noteikumiem, to uzskata par reģistrācijas atjaunošanas pieprasījumu, ar nosacījumu, ka tajā norādīts viss, kas prasīts šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā un minētās regulas 6. panta 1. punktā.

4. Ja reģistrācijas atjaunošanas iesniegumu iesniedz Regulas (EK) Nr. 6/2002 13. panta 3. punktā noteiktajā

termiņā, bet nav izpildīti pārējie minētās regulas 13. pantā un šajā regulā noteiktie reģistrācijas atjaunošanas nosacījumi, Birojs informē iesniedzēju par trūkumiem.

5. Ja reģistrācijas atjaunošanas iesniegumu neiesniedz vai iesniedz pēc Regulas (EK) Nr. 6/2002 13. panta 3. punkta otrajā teikumā noteiktā termiņa beigām vai ja maksas nav samaksātas vai ir samaksātas tikai pēc attiecīgā termiņa beigām, vai ja trūkumi nav novērsti Biroja noteiktajā termiņā, Birojs pieņem nolēmumu, ka reģistrācijas darbības termiņš ir beidzies, un paziņo par to īpašniekam.

Attiecībā uz kompleksu reģistrāciju, ja samaksātās maksas nav pietiekamas, lai aptvertu visus dizainparaugus, attiecībā uz kuriem pieprasa reģistrācijas atjaunošanu, šādu nolēmumu pieņem tikai pēc tam, kad Birojs ir konstatējis, par kuriem dizainparaugiem ir paredzēta samaksātā summa.

Ja nav citu kritēriju, lai konstatētu, par kuriem dizainparaugiem paredzēta samaksātā summa, Birojs ņem vērā dizainparaugus pēc kārtas, ievērojot secību, kādā tie uzskaitīti saskaņā ar 2. panta 4. punktu.

Birojs pieņem nolēmumu, ka reģistrācijas darbības termiņš ir beidzies attiecībā uz visiem dizainparaugiem, par kuriem reģistrācijas atjaunošanas maksa nav samaksāta vai nav samaksāta pilnībā.

6. Ja saskaņā ar 5. punktu pieņemtais nolēmums ir kļuvis galīgs, Birojs svīturo dizainparaugu no reģistra ar nākamo dienu pēc esošās reģistrācijas darbības termiņa beigām.

7. Ja 2. punktā paredzētās reģistrācijas atjaunošanas maksas ir samaksātas, bet reģistrācija nav atjaunota, minētās maksas atmaksā.

8. Var iesniegt vienu reģistrācijas atjaunošanas iesniegumu par diviem vai vairākiem dizainparaugiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir vienas un tās pašas kompleksās reģistrācijas daļa vai nav, par katru dizainparaugu samaksājot noteiktās maksas, ja katrā atsevišķā gadījumā īpašnieki vai pārstāvji ir vieni un tie paši.”;

3) Regulu papildina ar šādu 22.a pantu:

“22.a pants

Tādas starptautiskās reģistrācijas atjaunošana, kurā norādīta Eiropas Kopiena

Starptautisko reģistrāciju atjauno tieši Starptautiskajā Birojā atbilstīgi Ženēvas akta 17. pantam.”.

4) Regulas 31. pantu papildina ar šādu punktu:

“6. Ja Birojs atzīst starptautisko reģistrāciju par spēkā neesošu Kopienas teritorijā, Birojs paziņo Starptautiskajam birojam par šo lēmumu, kad tas kļūst galīgs.”;

5) Regulas 47. pantu papildina ar šādu 3. punktu:

“3. Birojs un Starptautiskais birojs, abpusēji vienojoties par saziņas veidu un formātu, sazinās, ja iespējams, izmantojot elektroniskos līdzekļus. Visas atsauces uz veidlapām ietver arī elektroniski pieejamas veidlapas.”.

6) Regulas 71. pantu papildina ar šādu 3. punktu:

“3. Birojs sniedz informāciju par dizainparaugu starptautiskajām reģistrācijām, kurās norādīta Kopiena, norādot elektronisku saiti uz Starptautiskā biroja uzturētu datu bāzi ar meklēšanas iespējām.”.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad attiecībā uz Eiropas Kopienu stājas spēkā Hāgas vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas akts. Šīs regulas spēkā stāšanās datumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 24. jūlijā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Charlie MCCREEVY

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 877/2007

(2007. gada 24. jūlijs),

ar kuru tiek izdarīti grozījumi Regulā (EK) Nr. 2246/2002 par maksām, kas maksājamas Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes un dizainparaugi) pēc Eiropas Kopienas pievienošanās Hāgas vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas aktam

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

zīmes un dizainparaugi) Maksu, īstenošanas noteikumu un Apelācijas padomju procesuālo noteikumu komiteja,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

ņemot vērā Padomes 2001. gada 12. decembra Regulu (EK) Nr. 6/2002 par Kopienas dizainparaugiem ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 107. panta 2. punktu,

1. pants

tā kā:

Regulu (EK) Nr. 2246/2002 groza šādi.

- (1) Pēc Eiropas Kopienas pievienošanās 1999. gada 2. jūlijā pieņemtajam Hāgas vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas aktam (še turpmāk – “Ženēvas akts”), kas tika apstiprināta ar Padomes Lēmumu 2006/954/EK ⁽²⁾, un ar to saistīto grozījumu izdarīšanas Regulā (EK) Nr. 6/2002 jāpieņem daži īstenošanas pasākumi par maksām, kuras maksājamas Pasaulē Intelaktuālā īpašuma organizācijas Starptautiskajam birojam.
- (2) Regulas (EK) Nr. 6/2002 106.c pantā noteikts, ka Ženēvas akta 7. panta 1. daļā minētās noteiktās maksas par norādījumu tiek aizstātas ar individuālu maksu par norādījumu.
- (3) Minētās maksas apmērs ir noteikts Deklarācijā par individuālo maksu sistēmu, kas pievienota Lēmumam 2006/954/EK, kurš pieņemts saskaņā ar Ženēvas akta 7. panta 2. daļu.
- (4) Lai nodrošinātu vajadzīgo elastību un atvieglotu maksu kārtošānu, ir lietderīgi saskaņot noteikumus, ko piemēro maksām par dizainparaugiem, ar noteikumiem, ko piemēro maksām par preču zīmēm, kuri paredzēti Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulā (EK) Nr. 2869/95 par maksām, kas jāmaksā Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes un dizainparaugi) ⁽³⁾, nepieļaujot skaidru naudu un čekus kā maksāšanas līdzekļus.
- (5) Tādēļ atbilstīgi jāgroza Komisijas 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 2246/2002 par maksām, kas maksājamas Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes un dizainparaugi) par Kopienas dizainparaugu reģistrēšanu ⁽⁴⁾.
- (6) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču

- 1) Regulas 1. panta a) un b) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“1) Maksas, kas maksājamas:

- a) Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes un dizainparaugi), še turpmāk – “Birojs”, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 6/2002 un Regulu (EK) Nr. 2245/2002;
- b) Pasaulē Intelaktuālā īpašuma organizācijas Starptautiskajam birojam, pamatojoties uz Eiropas Kopienas pievienošanās 1999. gada 2. jūlijā pieņemtajam Hāgas vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas aktam (še turpmāk – “Ženēvas akts”), kas tika apstiprināta ar Padomes Lēmumu 2006/954/EK ^(*).

- 2) Maksas, ko noteicis Biroja priekšsēdētājs.

^(*) OV L 386, 29.12.2006., 28. lpp.”.

- 2) Regulas 2. pantu aizstāj ar šādu:

“2. pants

Maksas

1. Maksas, kas maksājamas Birojam, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 6/2002 un Regulu (EK) Nr. 2245/2002, noteiktas šīs regulas pielikumā.

2. Individuālās maksas par norādījumu, kas maksājamas Starptautiskajam birojam, pamatojoties uz Ženēvas akta 7. panta 2. daļu saistībā ar Regulas (EK) Nr. 6/2002 106.c pantu, minētās Regulas 13. panta 1. punktu un Regulas (EK) Nr. 2245/2002 22. panta 2. punkta a) apakšpunktu, noteiktas šīs regulas pielikumā.”.

⁽¹⁾ OV L 3, 5.1.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1891/2006 (OV L 386, 29.12.2006., 14. lpp.).⁽²⁾ OV L 386, 29.12.2006., 28. lpp.⁽³⁾ OV L 303, 15.12.1995., 33. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1687/2005 (OV L 271, 15.10.2005., 14. lpp.).⁽⁴⁾ OV L 341, 17.12.2002., 54. lpp.

3) Regulas 5. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Maksas, kas maksājamas Birojam, maksā EUR, iemaksājot tās Birojam piederošā bankas kontā vai pārskaitot tās uz šo kontu.”.

4) Regulas 7. pantu groza šādi:

a) minētā panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Par dienu, kad veikts maksājums Birojam, uzskata dienu, kurā maksājuma summa faktiski ieskaitīta Birojam piederošā bankas kontā.”;

b) šā panta 3. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) dalībvalstī termiņā, kurā maksājums bija jāveic, devusi attiecīgu rīkojumu banku iestādei pārskaitīt maksājuma summu; un”.

5) Pielikumu groza šādi:

a) tabulu papildina ar šādu 1.a punktu:

“1a. Individuāla maksa par norādījumu saistībā ar starptautisku reģistrāciju (Regulas (EK) Nr. 6/2002 106.c pants; Ženēvas akta 7. panta 2. daļa) (par katru dizainparaugu)	62”
---	-----

b) tabulu papildina ar šādu 11.a punktu:

“11a. Individuāla atjaunošanas maksa par starptautisku reģistrāciju (Regulas (EK) Nr. 6/2002 13. panta 1. punkts un 106.c pants; Regulas (EK) Nr. 2245/2002 22. panta 2. punkta a) apakšpunkts) (par katru dizainparaugu):	
a) par pirmo papildtermiņu (par katru dizainparaugu)	31
b) par otro papildtermiņu (par katru dizainparaugu)	31
c) par trešo papildtermiņu (par katru dizainparaugu)	31
d) par ceturto papildtermiņu (par katru dizainparaugu)	31”

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad attiecībā uz Eiropas Kopienu stājas spēkā Hāgas vienošanās par dizainparaugu starptautisko reģistrāciju Ženēvas akts. Šīs regulas spēkā stāšanās datumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2007. gada 24. jūlijā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Charlie McCREEVY

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES KOPĪGI PIEŅEMTIE LĒMUMI

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 878/2007/EK

(2007. gada 23. jūlijs),

ar kuru groza un pagarina Lēmumu Nr. 804/2004/EK, ar ko izveido Kopienas rīcības programmu, lai veicinātu darbības Kopienas finansiālo interešu aizsardzības jomā (*Hercule II programma*)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

šanas un Kopienas finansiālo interešu aizsardzības jomā, kā arī sasniegt *Hercule* programmas no 2004. līdz 2006. gadam noteiktos mērķus.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 280. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Revīzijas palātas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Kopiena un dalībvalstis ir noteikušas sev mērķi apkarot krāpšanu un citas nelikumīgas darbības, kas ietekmē Kopienas finansiālās intereses, tostarp cigarešu kontrabandu un viltošanu. Lai sasniegtu šo mērķi, ir jāizmanto visi iespējamie līdzekļi, vienlaikus saglabājot pašreizējo atbildības sadalījumu un līdzsvaru starp valsts un Kopienas līmeņiem.

(2) Darbības, kuru mērķis ir sniegt labāku informāciju, veikt pētījumus un nodrošināt apmācību vai tehnisku palīdzību, būtiski palīdz aizsargāt Kopienas finansiālās intereses.

(3) Atbalsts šādām iniciatīvām subsīdiju veidā iepriekš deva iespēju nostiprināt Kopienas un dalībvalstu darbības krāp-

(4) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmuma Nr. 804/2004/EK ⁽³⁾ 7. panta a) punktu Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (OLAF) ziņojumu par *Hercule* programmas īstenošanu un tās turpināšanas lietderību. Tā secinājumos uzsvērts, ka *Hercule* programmā noteiktie mērķi ir sasniegti. Ieteikts turpināt to no 2007. līdz 2013. gadam.

(5) Lai apvienotu Kopienas un dalībvalstu darbības Kopienas finansiālo interešu aizsardzības jomā, kurā ietilpst arī cigarešu kontrabandas un viltošanas apkarošana, jaunajā programmā vienā pamataktā jāapkopo visi darbības izdevumi, kas saistīti ar vispārējiem krāpšanas apkarošanas pasākumiem, kurus veic Komisija (OLAF).

(6) Piešķirot subsīdijas par darbībām un tiesībām uz publiskā iepirkuma līgumu noslēgšanu, kuru mērķis ir veicināt un īstenot programmu, jāievēro Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulā (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, kuru piemēro Eiropas Kopienas kopbudžetam ⁽⁴⁾, un tās īstenošanas noteikumos paredzētie nosacījumi. Ir pieņemami neieklāut programmā darbības subsīdijas, jo tās nav izmantotas iniciatīvu atbalstam iepriekš.

(7) Pievienošanās valstīm un kandidātvalstīm vajadzētu būt iespējai piedalīties *Hercule II* programmā saskaņā ar nodomu protokolu, kas jāsagatavo atbilstīgi attiecīgajiem pamatnoļīgumiem.

⁽¹⁾ OV C 302, 12.12.2006., 41. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2007. gada 13. februāra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2007. gada 28. jūnija Lēmums.

⁽³⁾ OV L 143, 30.4.2004., 9. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1995/2006 (OV L 390, 30.12.2006., 1. lpp.).

(8) Ar šo lēmumu visam programmas darbības laikam paredz finansējumu, kas budžeta lēmējinstīcijai ikgadējās budžeta procedūras laikā ir galvenā atsauce, kā paredzēts 37. punktā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu nolīgumā (2006. gada 17. maijs) par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾,

e) pasākumu izplatīšana un intensificēšana jomās, kuras atzītas par sevišķi svarīgām, it īpaši cigarešu kontrabandas un viltošanas apkarošanā.”

2) Iekļauj šādu pantu:

IR PIENĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

“1.a pants

1. pants
Grozījumi

Darbības

Lēmumu Nr. 804/2004/EK groza šādi.

Programmu īsteno, izmantojot turpmāk minētās darbības saistībā ar Kopienas finansiālo interešu aizsardzību, tostarp saistībā ar cigarešu kontrabandas un viltošanas novēršanu un apkarošanu:

1) Lēmuma 1. pantu aizstāj ar šādu pantu:

a) tehniskā palīdzība valsts iestādēm:

“1. pants

Programmas mērķi

1. Ar šo lēmumu izveido Kopienas rīcības programmu, lai veicināta darbības Kopienas finansiālo interešu aizsardzības jomā. Programma tiek nosaukta par *Hercule II* programmu (turpmāk – “programma”).

i) specifisku zināšanu, aprīkojuma un informācijas tehnoloģiju (IT) iekārtu nodrošināšana, sekmējot starptautisko sadarbību un sadarbību ar OLAF;

2. Programma veicina darbības saskaņā ar vispārīgiem kritērijiem, kas noteikti šajā lēmumā. Tā īpaši attiecas uz šādiem mērķiem:

ii) atbalsts kopīgām darbībām;

iii) personāla apmaiņas veicināšana;

a) starptautiskās un daudznozaru sadarbības uzlabošana starp dalībvalstu iestādēm, Komisiju un OLAF;

b) apmācība, semināri un konferences, kuru nolūks ir:

i) labākas izpratnes sekmēšana par Kopienas un valstu mehānismiem;

b) tīklu veidošana visās dalībvalstīs, pievienošanās valstīs un kandidātvalstīs saskaņā ar saprašanās memorandu, sekmējot informācijas apmaiņu, pieredzes un labākās prakses apmaiņu, vienlaikus ievērojot katras dalībvalsts atšķirīgās tradīcijas;

ii) pieredzes apmaiņa starp dalībvalstu iestādēm, pievienošanās valstīm un kandidātvalstīm;

c) tehniskā un darbības atbalsta nodrošināšana dalībvalstu tiesībaizsardzības iestādēm cīņā pret robežu nelegālu šķērsošanu, īpaši pastiprinot atbalstu muitas iestādēm;

iii) dalībvalstu, pievienošanās valstu, kandidātvalstu un trešo valstu darbību koordinēšana;

iv) zināšanu, jo īpaši operatīvo zināšanu, izplatīšana;

d) nemazinot darbības efektivitāti, ģeogrāfiskās līdzsvarotības panākšana, iesaistot, ja vien iespējams, visas dalībvalstis, pievienošanās valstis un kandidātvalstis saskaņā ar saprašanās memorandu darbībās, kuras finansē šīs programmas ietvaros;

v) atbalsts īpaši nozīmīgām pētniecības darbībām, tostarp pētījumiem;

vi) sadarbības uzlabošana starp “praktiķiem” un “teorētiķiem”;

vii) tiesnešu un citu juridisko profesiju pārstāvju izpratnes veidošana Kopienas finansiālo interešu aizsardzībai;

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

c) atbalsts:

- i) specializētu datu bāzu un IT rīku izstrāde un nodrošināšana, atvieglojot piekļuvi datiem un to analizēšanu;
- ii) datu apmaiņas palielināšana;
- iii) IT rīku izstrāde un nodrošināšana izpētes, uzraudzības un izmeklēšanas darbam.”

3) Lēmuma 2. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“2. pants

Kopienas finansējums

1. Kopienas finansējumam var būt šādi juridiskie veidi saskaņā ar Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002:

a) subsīdijas;

b) publiskā iepirkuma līgumi.

2. Lai pretendētu uz Kopienas subsīdiju darbībai, kas vērsta uz Kopienas finansiālo interešu aizsardzību, subsīdiju saņēmējiem jāizpilda šajā lēmumā paredzētie noteikumi. Darbībai jāatbilst principiem, kas ir Kopienas rīcības pamatā Kopienas finansiālo interešu aizsardzības jomā, un, to veicot, jāņem vērā īpašie kritēriji, kas noteikti attiecīgajos uzaicinājumos iesniegt priekšlikumus, atbilstīgi prioritātēm, kas izklāstītas subsīdiju gada programmā, kurā sīkāk izstrādāti šajā lēmumā minētie vispārīgie kritēriji.

3. Kopienas finansējums, ko piešķir publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību vai subsīdiju veidā, sedz darbības izdevumus, kas saistīti ar darbībām Kopienas finansiālās aizsardzības jomā.

4. Darbības, ko veic organizācijas, kuras var saņemt Kopienas finansējumu (publiskā iepirkuma līgumu vai subsīdiju veidā) saistībā ar programmu, ietilpst vienā izdevumu kategorijā ar darbībām, kuru mērķis ir stiprināt Kopienas pasākumus, lai aizsargātu Kopienas finansiālās intereses un tiektos sasniegt vispārējas nozīmes mērķus Eiropā šajā jomā vai mērķi, kurš ir Eiropas Savienības politikas daļa šajā jomā.”

4) Iekļauj šādus pantus:

“2.a pants

Organizācijas, kas ir atbilstīgas Kopienas finansējumam

Kopienas finansējumam saskaņā ar programmu ir atbilstīgas šādas organizācijas:

- a) kā noteikts 3. pantā, visas dalībvalstu vai ārpuskopienas valstu administrācijas vai reģionālās administrācijas, kuras veicina Kopienas rīcības stiprināšanu, lai aizsargātu Kopienas finansiālās intereses;
- b) visi zinātniskās pētniecības un izglītības institūti, kuriem vismaz gadu ir bijis juridiskās personas statuss, kuri ir reģistrēti un darbojas dalībvalstī vai ārpuskopienas valstī, kā noteikts 3. pantā, un kuri sekmē Kopienas rīcības stiprināšanu, lai aizsargātu tās finansiālās intereses;
- c) visas bezpeļņas organizācijas, kurām vismaz gadu ir bijis juridiskās personas statuss, kuras ir likumīgi reģistrētas un darbojas dalībvalstī vai ārpuskopienas valstī, kā noteikts 3. pantā, un kuras sekmē Kopienas rīcības stiprināšanu, lai aizsargātu tās finansiālās intereses.

2.b pants

Saņēmēju atlase

Organizācijas, kurām saskaņā ar 2.a pantu ir tiesības pretendēt uz subsīdiju par kādu darbību, izraugās, pamatojoties uz uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus, atbilstīgi prioritātēm, kas izklāstītas subsīdiju gada programmā, kurā sīkāk izstrādāti šajā lēmumā minētie vispārīgie kritēriji. Subsīdijas, kas piešķirtas darbībai, uz kuru attiecas programma, atbilst šajā lēmumā izklāstītajiem vispārīgajiem kritērijiem.

2.c pants

Subsīdiju pieteikumu izvērtēšanas kritēriji

Pieteikumus subsīdijas saņemšanai par darbībām izvērtē, ņemot vērā:

- a) ierosinātās darbības atbilstību programmas mērķiem;
- b) ierosinātās darbības papildināmību ar citām atbalstītajām darbībām;
- c) ierosinātās darbības īstenošanas iespējas, t. i., reālo iespēju, ka to var veikt, izmantojot piedāvātos līdzekļus;
- d) ierosinātās darbības izmaksu un ieguvumu samēru;
- e) ierosinātās darbības papildu noderīgumu;

f) sabiedrības daļas lielumu, uz kuru vērsta ierosinātā darbība;

g) darbības starptautiskos un daudznozaru aspektus;

h) ierosinātās darbības ģeogrāfisko teritoriju.

2.d pants

Atbilstīgie izdevumi

Saskaņā ar 2. panta 4. punktu, aprēķinot subsīdijas, ņem vērā vienīgi izdevumus, kas ir nepieciešami sekmīgai darbības īstenošanai.

Atbilstīgie izdevumi ir arī tie, kas saistīti ar pārstāvju piedalīšanos no tām Balkānu valstīm, kuras piedalās Dienvidaustrumeiropas valstu stabilizācijas un asociācijas procesā (*), no Krievijas Federācijas, no valstīm, uz kurām attiecas Eiropas Kaimiņattiecību politika (**), kā arī no atsevišķām valstīm, ar kurām Kopiena ir noslēgusi savstarpējās palīdzības nolīgumu muitas jomā.

(*) Albānija, Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, Bosnija un Hercegovina, Horvātija, Melnkalne un Serbija.

(**) Alžīrija, Armēnija, Azerbaidžāna, Baltkrievija, Ēģipte, Gruzija, Izraēla, Jordānija, Libāna, Lībija, Moldova, Maroka, Palestīniešu pašpārvalde, Sīrija, Tunisija un Ukraina."

5) Lēmuma 3. pantu groza šādi:

a) panta a) punktu aizstāj ar šādu punktu:

"a) pievienošanās valstīs;"

b) panta c) un d) punktu aizstāj ar šādu punktu:

"c) kandidātvalstīs, kas asociētas ar Eiropas Savienību atbilstīgi noteikumiem par dalību Kopienas programmās, kas paredzēti ar šīm valstīm noslēgtajos vai noslēdzamajos asociācijas nolīgumos vai to papildprotokolos."

6) Lēmuma 4. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"4. pants

Īstenošana

Kopienas finansējumu īsteno saskaņā ar Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002."

7) Lēmuma 5. pantu groza šādi:

a) 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

"b) 80 % no atbilstīgajiem izdevumiem attiecībā uz apmācības pasākumiem, kvalificēta personāla apmaiņas veicināšanu un semināru un konferenču rīkošanu, ja saņēmēji ir tie, kas minēti 2.a panta a) punktā;"

b) 1. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

"c) 90 % no atbilstīgajiem izdevumiem attiecībā uz semināru, konferenču un citu pasākumu rīkošanu, ja saņēmēji ir tie, kas minēti 2.a panta b) un c) punktā;"

c) svīturo 2. punktu.

8) Iekļauj šādu pantu:

"5.a pants

Pārbaudes un revīzijas

1. Subsīdijas saņēmējs nodrošina, ka vajadzības gadījumā Komisijai ir pieejami partneru vai locekļu īpašumā esošie apliecinājošie dokumenti.

2. Komisija var veikt Kopienas finansējuma izlietošanas revīziju, ko veic Komisijas darbinieki tieši vai jebkāda cita kvalificēta ārēja struktūra pēc Komisijas izvēles. Šādas revīzijas var veikt visā līguma vai nolīguma darbības laikā un piecu gadu laikā pēc galīgā maksājuma dienas. Attiecīgā gadījumā revīzijas rezultātu dēļ Komisija var pieņemt lēmumu par līdzekļu atgūšanu.

3. Komisijas darbiniekiem un Komisijas pilnvarotam pieaicinātam personālam ir attiecīgas piekļuves tiesības vietām un telpām, kurās veic darbību, un visai informācijai, tostarp informācijai elektroniskā formātā, kas vajadzīga, lai veiktu 2. punktā minētās revīzijas.

4. Revīzijas palātai un OLAF ir tādas pašas tiesības, jo īpaši piekļuves tiesības, kā personām, kuras norādītas 3. punktā.

5. Turklāt, lai aizsargātu Kopienas finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām, Komisija veic pārbaudes un apskates uz vietas šīs programmas ietvaros saskaņā ar Padomes Regulu (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 (*). Vajadzības gadījumā izmeklēšanu veic OLAF, un šo izmeklēšanu reglamentē Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1073/1999 (**).

(*) OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.

(**) OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.”

9) Lēmuma 6. pantu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Programma ir pagarināta no 2007. gada 1. janvāra un beigsies 2013. gada 31. decembrī.”;

b) 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Finansējums programmas īstenošanai laikposmā no 2007. gada līdz 2013. gadam ir EUR 98 525 000.”

10) Lēmuma 7. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“7. pants

Uzraudzība un izvērtēšana

Komisija (OLAF) sniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ikgadēju ziņojumu par programmas rezultātiem. Tajā iekļauj informāciju par programmas saskaņotību un papildināmību ar citām Eiropas Savienības līmeņa programmām un darbībām.

Līdz 2010. gada 31. decembrim veic neatkarīgu izvērtēšanu par programmas īstenošanu, tostarp programmas darbības un sasniegto mērķu pārbaudi.

Komisija (OLAF) līdz 2014. gada 31. decembrim sniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par programmas mērķu sasniegšanu.”

11) Iekļauj šādu pantu:

“7.a pants

Programmas vadība

Pamatojoties uz izmaksu lietderības analīzi, Komisija var algot speciālistus un izmantot jebkuru citu tehnisku un administratīvu palīdzību, kurā neietilpst valsts pārvaldes uzdevumi, par kuriem noslēgti īpaši *ad hoc* ārpakalpojumu līgumi. Tā var arī finansēt pētījumus un organizēt speciālistu sanāksmes, lai veicinātu programmas īstenošanu, un veikt informācijas un izplatīšanas pasākumus, kas ir tieši saistīti ar programmas mērķu sasniegšanu.”

12) Svītro pielikumu.

2. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2007. gada 23. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs
H.-G. PÖTTERING

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
L. AMADO

II

(Tiesību akti, kas pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana nav obligāta)

LĒMUMI

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2007. gada 18. jūlijs),

ar kuru groza Lēmumu 2006/802/EK attiecībā uz cūkgaļu, kas Rumānijā iegūta no cūkām, kuras vakcinētas ar dzīvu novājinātu standarta vakcīnu

(izziņots ar dokumenta numuru K(2007) 3418)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2007/522/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Bulgārijas un Rumānijas Pievienošanās līgumu,

ņemot vērā Bulgārijas un Rumānijas Pievienošanās aktu, un jo īpaši tā 42. pantu,

ņemot vērā Padomes 2001. gada 23. oktobra Direktīvu 2001/89/EK par Kopienas pasākumiem klasiskā cūku mēra kontrolei ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 19. panta 3. punkta trešo apakšpunktu,

tā kā:

- (1) Komisijas 2006. gada 23. novembra Lēmums 2006/802/EK, ar ko apstiprina plānus par klasiskā cūku mēra izplatības apkarošanu savvaļas cūku vidū un par savvaļas cūku un saimniecībās turēto cūku ārkārtas vakcināciju pret klasisko cūku mēri Rumānijā ⁽²⁾, tika pieņemts, lai apkarotu klasisko cūku mēri minētajā dalībvalstī.
- (2) Šā lēmuma 4. pants apstiprina plānu cūku ārkārtas vakcinācijai pret klasisko cūku mēri ar dzīvu novājinātu standarta vakcīnu cūku saimniecībās ("apstiprinātais plāns"), ko Rumānija iesniedza Komisijai 2006. gada 27. septembrī.
- (3) Lēmuma 2006/802/EK 5. panta c) apakšpunkts nosaka, ka Rumānija nodrošina, ka cūkgaļu, kas iegūta no cūkām,

kuras vakcinētas saskaņā ar 4. pantu, paredz tikai privātam vietējam patēriņam vai ražotāja veiktai tiešai piegādei nelielā apjomā galapatērētājam vai vietējam tirgum tajā pašā pašvaldībā un nesūta uz citām dalībvalstīm. Šā lēmuma 5. panta b) apakšpunkts nosaka īpašu šādas cūkgaļas marķēšanu.

- (4) Apstiprinātais plāns nosaka, ka mājas cūku un cūkgaļas, šādu cūku produktu un blakusproduktu pārvietošana no neprofesionālām saimniecībām ir aizliegta, izņemot ģimenes patēriņam izcelsmes saimniecībā. Attiecīgos gadījumos tikai vietējā tirgū var pārdot dzīvus dzīvniekus.
- (5) Rumānija 2007. gada 3. maijā iesniedza Komisijai apstiprinātā plāna grozījumus. Apstiprinātais plāns ar grozījumiem atļauj, ievērojot dažus nosacījumus, cūku tiešu pārvietošanu no mazām vai neprofesionālām saimniecībām un, ja ārkārtas vakcinācija ar dzīvu novājinātu standarta vakcīnu veikta saskaņā ar Lēmuma 2006/802/EK 4. pantu, uz kautuvēm, kas atrodas tajā pašā reģionā, kur izcelsmes saimniecība, vai, ja šajā reģionā nav kautuves, tad uz blakusreģionā atrodošos kautuvi.
- (6) Bez tam Rumānija ir pieprasījusi līdz 2007. gada 31. augustam pagaidu atkāpes no Lēmuma 2006/802/EK 5. panta c) apakšpunkta, lai, ņemot vērā lielās grūtības, kas rodas, meklējot pietiekamu vietējo tirgu pašvaldībā, varētu reģiona līmenī laist tirgū cūkgaļu, kas iegūta no minētajām cūkām.

⁽¹⁾ OV L 316, 1.12.2001., 5. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/104/EK (OV L 363, 20.12.2006., 352. lpp.).

⁽²⁾ OV L 329, 25.11.2006., 34. lpp.

- (7) Apstiprinātā plāna grozījumi un pieprasījums pēc pagaidu atkāpes no Lēmuma 2006/802/EK 5. panta c) apakšpunkta ir savienojami ar mērķi Rumānijā izskaust klasisko cūku mēri. Tomēr dzīvnieku veselības interesēs atkāpēm jāatbilst dažiem nosacījumiem, īpaši – ka attiecīgajai cūkgaļai jābūt marķētai ar speciālu marķējumu, lai garantētu pilnīgu izsekojamību, un to nevar būt uz citām dalībvalstīm.
- (8) Tāpēc attiecīgi jāgroza Lēmums 2006/802/EK.
- (9) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmumu 2006/802/EK groza šādi.

1) Regulas 4. pantu aizstāj ar šādu:

“4. pants

Plāns cūku ārkārtas vakcinācijai pret klasisko cūku mēri saimniecībās, izmantojot dzīvu novājinātu standarta vakcīnu

Plāns, ko Rumānija 2006. gada 27. septembrī iesniedza Komisijai, ar grozījumiem, ko iesniedza Komisijai 2007. gada 3. maijā, par cūku ārkārtas vakcināciju pret klasisko cūku mēri ar dzīvu novājinātu standarta vakcīnu cūku saimniecībās rajonā, kas noteikts pielikuma 4. punktā, ir apstiprināts.”

2) Iekļauj šādu 5a. pantu:

“5.a pants

Atkāpe no 5. panta c) apakšpunkta nosacījumiem

1. Atkāpjoties no 5. panta c) apakšpunkta, Rumānija var atļaut laist tirgū cūkgaļu, kas iegūta no cūkām, kuras vakcinētas saskaņā ar 4. pantu, tā paša reģiona vietējā tirgū, kurā atrodas šo cūku izcelsmes saimniecība, ievērojot šādus nosacījumus:

- a) tā ir reģistrēta kautuvē saskaņā ar kompetentās iestādes instrukcijām;
- b) to tur un glabā atsevišķi no cūkgaļas, kas nav minēta šajā pantā;
- c) tā ir marķēta ar speciālu veselības vai identifikācijas marķējumu, kurš:
- i) atšķiras no 5. panta b) apakšpunktā minētā marķējuma;
- ii) nav sajaucams ar Kopienas zīmogu, kas minēts Lēmuma 2006/779/EK 4. pantā;
- d) to var vest tikai uz uzņēmumiem tajā pašā reģionā, kurā atrodas minēto cūku izcelsmes saimniecība;
- e) tai līdzī ir valsts pilnvarota veterinārārsta izdots sertifikāts, kur norādīta cūkgaļas izcelsme, identifikācija un gala-mērķis.
2. Cūkgaļu, kas minēta 1. punktā, nesūta uz citām dalībvalstīm.”

2. pants

Rumānija veic vajadzīgos pasākumus, lai pildītu šo lēmumu, un šos pasākumus publicē. Rumānija par to tūlīt informē Komisiju.

3. pants

Regulas 1. panta 2. punktu piemēro līdz 2007. gada 31. augustam.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2007. gada 18. jūlijā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU